

der en finanslov, som slet ikke fortjener den betegnelse, for det er et statsbudget. Men vi laver altså et budget 1 år frem i tiden. Må jeg spørge hr. Steen Gade, som jo også efterhånden er en erfaren parlamentariker: Hvor mange år er det sket, at disse budgetter har holdt stik? Der har været mellem en og snesevis af milliarders afvigelse; der kommer nye budgetdegørelser, jeg tror tre eller fire gange om året, og hver gang ændres skønnene. Og så er der nogle, der bilder sig ind, at man kan forudsige, hvordan de økonomiske størrelser vil ligge om 3-5 år, når der sker en hel masse ting, som vi overhovedet ikke har indflydelse på og ikke engang kan gætte kvalificeret om!

Det må man bare vide at lægge til grund, og når man ved det, så kan det altså ikke nytte at smide om sig med beskyldninger for ansvarlighed, som hr. Per Kaalund måtte høre på, med krav om at lægge alle kortene på bordet med hensyn til, hvordan tingene vil se ud i år 2005, 2030 og 2050. Det kan ikke nytte, at man siger: Jamen det er der jo nogle der har forudsagt. Javel, men så var det netop som prognosemagere; de har aldrig lovet eller tilsagt nogen her i huset, at de tal er mere holdbare end andre tal.

Den bedste prognosebog, en fremtidsbog, jeg har læst, er skrevet af en mand, der hedder Torben Bo Jansen. Den hedder »Valg af fremtid«. Når jeg synes, at den var så god – den udkom omkring 1980 – var det, fordi han ikke sagde, at det vil gå sådan og sådan og sådan. Han sagde: Hvis jeg lægger det og det og det til grund, hvis jeg danner mine forudsætninger sådan og sådan og sådan, så vil det sandsynligvis gå sådan og sådan. Men der skal ikke mange procents ændringer til i en af forudsætningerne, før det vil gå sådan og sådan og helt anderledes.

Og hvem er det dog, der vil beskyldte hvem for at have fæstet lid til at kende bilantallet og personkilometerantallet kørt i disse biler – og vi kan tage lastbilerne med – om 5-10-30 år? Er det nogen af de damer og herrer, der har været oppe at debattere her i dag, der ved, hvor meget biltrafikken har tiltaget i det sidste årti? Ja, da jeg sidder i Trafikudvalget, så får jeg dem jo altså hver måned fra Vejdirektoratet, og så ved jeg, at det er nogleogtredivede procent på 10 år. Hvem kunne have sagt det?

Hvis vi nu kommer til at sætte bilskatterne ned med et eller andet beløb, der betyder noget, i løbet af de næste 10 eller 20 år – og det er der sikkert mange herinde der gerne vil medvirke til – så kan det være, at det danske bilantal kom-

mer op på højde med bilantallet i en række lande, der er sammenlignelige med vort. Hvem ved noget om det?

Så dette med at pådutte hinanden, at der er givet løfter. Det er jo ligesom valgløfter. Det er jo ikke løfter; det er, ligesom når man får stillet spørgsmålet: Vil du agte, elske og ære denne eller hin, indtil døden jer skiller? Så bliver der sagt ja, men det er jo ikke nogen juridisk bindende erklæring, for så behøvede vi jo ikke nogen skilsmisselov. Det er jo en hensigtserklæring: Hvis vi ellers elsker hinanden endnu om 5 år, så vil det sikkert gå godt, og hvis ikke, så må vi skilles.

Der er ingen af ordførerne i dag og heller ikke forespørgerne, der kan påstå, at de nogen sinde er blevet bibragt den opfattelse af det flertal, der vedtog lovene, eller af skiftende finansministre, at det vil gå sådan og sådan, og det haver vi at rette os efter, og hvis det går anderledes, så må loven laves om. Det er der overhovedet ikke tale om.

Jeg vil gerne komplimentere hr. Svend Heiselberg og hr. Kaj Ikast. De er begge to både boende i det jyske og valgt i det jyske, og ikke desto mindre har de haft og har fortsat standhaftigheden til at hævde, at det, der her sker i den østligste del – Bornholm undtaget – af landet, er en kæmpe fordel for hovedstaden, for Sjælland og for hele landet, som de herrer også har understreget. For de anlægger nemlig ikke disse smålige antal biler- eller overfartsprissynspunkter; de anlægger et overordnet, samlet økonomisk synspunkt og en vurdering, som inddrager den enorme værdi, det vil være for Danmark i omsætning, i beskæftigelse, på butiksområdet, på kulturområdet, på underholdningsområdet, på trafikområdet.

Ved at de inddrager det, sover de roligt om natten; de ved, at hvordan det end går – hvad altså ingen har evnen til eller muligheden for at sige noget skråsikkert om – så vil dette her projekt af vore børn og børnebørn blive benyttet med fryd og taknemmelighed over, at der var nogle engang, der turde planlægge sådanne store projekter på lidt længere sigt.

Nu var hr. Kaj Ikast inde på, hvad jeg var fremme med i radioen i går på spørgsmålet, om jeg kunne tænke mig, at overfartsprisen, overkørselsprisen, det være sig tog eller bil, vil være en helt anden end den, man oprindeligt har tænkt sig. Dertil sagde jeg, at det kan man aldeles ikke udelukke. For det er meget muligt, at denne forbindelses økonomi vil blive sundere,